

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 8257

гр. София, 11.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **12368** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 405 и сл. от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по молба на директора на ТД Митница Варна, чрез процесуален представител юрк. Л. Т., за издаване на изпълнителен лист за присъдените разноски в проведените съдебни производства пред АССГ и ВАС.

След проверка на данните по делото съдът констатира, че постановеното по делото съдебно решение е влязло в сила на 04.06.2024, поради което в полза на молителя следва да се издаде изпълнителен лист за сумите, предмет на решение № 6673 от 06.11.2023 г. по административно дело № 12368 от 2020 г. по описа на Административен съд – София-град и решение № 6819 от 04.06.2024 г. по административно дело № 2265 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд.

По отношение на претендираното с молбата освобождаване от заплащане на държавна такса:

В чл. 84 ГПК, приложим в административното производство на основание чл. 144 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците, са посочени особените случаи на освобождаване от държавна такса. Съгласно т. 1 от цитираната разпоредба освободени са държавата и държавните учреждения, освен по искове за частни държавни вземания и права върху вещи - частна държавна собственост. Съдържанието на законовата регламентация сочи, че от значение за освобождаване от заплащане на държавни такси се явява характерът на правото, чиято защита се търси, а не преимуществено публичното качество на правния субект и осъществяваната от него дейност (виж в тази връзка мотивите към т. 10 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по т. д. № 6/2012 г., ОСГТК, където е посочено, че освобождаването от държавна такса в хипотезата на чл. 84, т. 1 ГПК се определя не от субективния обхват на нормата, а е поставено изцяло в зависимост от характера на

правото, чиято защита се реализира в исковия процес).

Предмет на приключилото съдебно производство е решение на директора на ТД Митница Варна, с което във връзка с подадени от „Милки Груп Био“ ЕАД митнически декларации и след промяна на тарифния номер, посочен за стоките в тях. са установени в тежест на дружеството публични задължения за досъбиране (мито и ДДС), като са начислени и лихви за забава на основание чл. 114 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент /ЕС/ № 952/2013), във вр. с чл. 59, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност. В случая обаче приложение намира не прогласения в чл. 84, т. 1 ГПК принцип за недължимост, а заложеното в същия законов текст изключение от принципа – ответникът дължи заплащане на държавна такса, тъй като изпълнителният лист, за чието издаване е поискана държавна такса от 5.00 лв., се отнася не до публично държавно вземане, а до частно такова, каквото е вземането му за съдебни разноски по аргумент от чл. 162, ал. 4 ДОПК, вр. чл. 11 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК. В този смисъл: Определение № 4865 от 29.04.2015 г. на ВАС по адм. д. № 4180/2015 г., II о., Определение № 5001 от 5.05.2015 г. на ВАС по адм. д. № 4604/2015 г., II о., Определение № 3719 от 2.04.2015 г. на ВАС по адм. д. № 3525/2015 г., Определение № 3947 от 7.04.2015 г. на ВАС по адм. д. № 3848/2015 г., Определение № 4717 от 27.04.2015 г. на ВАС по адм. д. № 3851/2015 г., VIII о.

Ето защо съдът намира за неоснователно претендираното освобождаване от държавна такса, поради което и на основание чл. 406, ал.1 и 3, във вр. с чл. 404, т. 1 и чл. 407 от ГПК,

РАЗПОРЕДИ:

ДА СЕ ИЗДАДЕ изпълнителен лист в полза на ТД Митница Варна за присъдените суми с решение № 6673 от 06.11.2023 г. по административно дело № 12368 от 2020 г. по описа на Административен съд – София-град и решение № 6819 от 04.06.2024 г. по административно дело № 2265 от 2024 г. по описа на Върховния административен съд.

Изпълнителният лист да се връчи на молителя СЛЕД ПРЕДСТАВЯНЕ на доказателства за внасяне на дължимата държавна такса.

За издадения изпълнителен лист да се направи съответно отбелязване върху решението.

На основание чл. 407, ал. 1 ГПК разпореждането може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в двуседмичен срок, който за заявителя тече от датата на връчването му, а за ответника –от връчване на поканата за доброволно изпълнение.

СЪДИЯ: